

Eugeniusz Sabin Prusiecki

Official Number	P-2105
Rank	polski: mjr obs./300 DB/ brytyjski: F/Lt
Date of birth	1904-12-11
Date of death	1986-03-04
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	Kwatera 297; Rząd 3; Miejsce 26
Photo of grave	A photograph of a grave in a cemetery. The grave is a dark, rectangular stone with a plaque on top. The plaque has text in Polish, including the name 'PRUSIECKI' and dates. There are some flowers and a small object on the grave. The background shows trees and other graves.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Informacja: cmentarze.um.warszawa.pl/pomnik.aspx?pom_id=60700

Biogram: www.polishairforce.pl/prusiecki.html

Prusiecki Eugeniusz Sabin (dwóch imion) urodził się w m. Warszawa ... ().

Eugeniusz Prusiecki urodził się w Warszawie 11 grudnia 1904 r. Był absolwentem Gimnazjum Matematyczno - Przyrodniczego im. Tadeusza Kościuszki w Równem. Przygodę z wojskiem rozpoczął we wrześniu 1925 r. 1 września 1925 r. przekroczył próg Szkoły Podchorążych w rodzinnym mieście. Edukację w niej zakończył w czerwcu 1926 r. następnego roku. Będąc kapralem podchorążym został oddelegowany na praktykę do Poznania na Ławicę. Tu stacjonował 3. Pułk Lotniczy. Ostatniego dnia września 1926 r. rozpoczął naukę w Oficerskiej Szkole Lotniczej (Dęblin). Ukończył ją w stopniu podporucznika obserwatora. Został przydzielony do 211 Eskadry Niszczycielskiej Nocnej 1. Pułku Lotniczego w Warszawie. W 1930 r. znalazł się we Lwowie na kursie fotografii i aerofotogrametrii. 1 stycznia 1931 r. awansował na stopień porucznika. Jednocześnie został zastępcą dowódcy eskadry. 23 marca 1933 r. będąc dowódcą szkolnego plutonu foto został oddelegowany do współpracy z Wojskowym Instytutem Geograficznym. Po powrocie do swojej eskadry był w niej zastępcą dowódcy i oficerem taktycznym. 19 marca 1937 r. awansował na stopień kapitana i adiutantem 1. Pułku Lotniczego. 1 listopada 1938 r. objął dowództwo 215 Eskadry. Był nim do jej rozformowania i utworzenia 217 Eskadry Bombowej. Latem 1939 r. przeszedł szkolenie w lotach na "Łosiach" które zastąpiły "Karasie". Ostatniego dnia pokoju (31 sierpnia 1939 r.) odleciał ze swoimi lotnikami na lotnisko w Podludowie. Jego eskadra weszła w skład Brygady Bombowej. Do pierwszego lotu bojowego wystartował 4 września 1939 r. Nie miał szczęścia do spotkania i zaatakowania wroga. Awaria zmusiła Eugeniusz i jego załogę do przymusowego lądowania. W innych lotach (zaliczył ich dziewięć) miał więcej szczęścia. 17 września wykonał rozkaz generała Ujejskiego. Ten rozkazywał dwóm załogom przelot ocalałych PZL - 37 Łosi do Czerniowiec. Rzutowi kołowemu eskadry udać się na granicę Polski z Rumunią. Po jej przekroczeniu Eugeniusz został internowany. Uciekł z obozu. Dotarł do portu w Bałcziku a z tego na pokładzie statku przez Maltę popłynął do Francji. 20 listopada 1939 r. znalazł się na lotnisku w Lyon - Bron. Od 7 maja 1940 r. na miejscu kurs dla obserwatorów. Następnie od 20 maja tego samego na lotnisku Corbas. 31 maja 1940 r. razem z innymi został wysłany na szkolenie do Tuluzy. Po kapitulacji Francji (19 czerwca) 1940 r. razem z załogą odleciał z Tuluzy do granicy hiszpańskiej. 20 czerwca wystartował dalej. Lecieli do Oranu. W czasie lotu nad Morzem Śródziemnym w pobliżu Hiszpanii napotkali niekorzystne warunki meteorologiczne. Uszkodzeniu uległ jeden z silników. Pilot podjął decyzję o lądowaniu. Lądowali w Hiszpanii w okolicach Walencji. Tu zostali internowani. Dzięki porozumieniu między polskimi wojskowymi a hiszpańskimi wyszli na wolność. 19 lipca 1940 r. znów byli we Francji. Prusieckiego czekał pobyt w Tuluzie. Z tej już legalnie został wysłany do Marsylii. Tu w jednym z obozów objął dowództwo nad grupą naszych lotników. Rzecz jasna nie uśmiechało im się w nim pozostawać gdy inni się bili. 20 stycznia 1941 r. zaokrętował się ze swoimi na statek. Nie odpłynął daleko. Francuzi odkryli pasażerów. Wystali ich do... więzienia w... Afryce Północnej. Tak więc Eugeniusz zaliczył więzienia i obozy w Oranie, Carnot i Mascarze. Nie siedział sam, miał towarzystwo. 2 listopada 1941 r. zorganizował ucieczkę. Ta się nie udała. Znów trafił za kratki. Wyszedł na wolność 19 listopada 1942 r. Przez Casablankę trafił do Gibraltaru. Z tego na pokładzie statku płynął do Wielkiej

Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei w lutym 1943 r. rozpoczął w Air Crew Training Centre w Hucknall. Następnie szkolił się 13 ITW w Torquay. Przeszedł kurs nawigatorów odbył w Empire Air Navigation School w Shawbury i w Air Navigation School w Jurby. 29 sierpnia 1944 r. został skierowany na kurs zgrywania załóg do 18 Operational Training Unit w Finningley. Tu skompletował swoją załogę. 23 lutego 1945 r. otrzymał przydział do 300 Dywizjonu Bombowego im. "Ziemi Mazowieckiej". Pierwszym i ostatnim lotem bojowym jaki wykonał było bombardowanie siedziby Hitlera położonej w Alpach w Berchtesgaden. Brał udział w zrzutach zaopatrzenia dla cywilnej ludności Holandii.

Po zakończeniu wojny został w dywizjonie do jego rozformowania. Wojnę skończył w stopniu majora. Nie zdecydował się na emigrację. Wrócił do Polski w lipcu 1947 r. Mieszkał w Opolu. Pracował. W lipcu 1956 r. przeprowadził się do stolicy. 1 czerwca 1960 r. wrócił do pracy w lotnictwie. Pracował w Zarządzie Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych. Od 1 października 1963 r. był nawigatorem na pokładzie samolotów Polskich Linii Lotniczych "LOT". Udzielał się społecznie w Klubie Seniorów Lotnictwa Aeroklubu PRL. Zmarł 4 marca 1986 r. w rodzinnym mieście. Tu został pochowany.

Konrad RYDOŁOWSKI